

СТЕФАН ХАКМАН

У ПРОЛЕЋЕ

J.U. NARODNA I UNIVERZITETSKA
BIBLIOTEKA "DERVIŠ SUŠIĆ" TUZLA

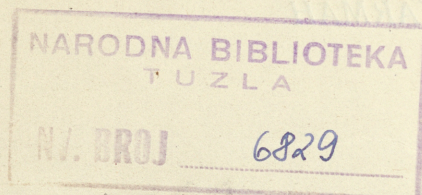
СТЕФАН ХАКМАН

У ПРОЛЕЋЕ

ТУЗЛА 1925.

СОПСТВЕНО ИЗДАЊЕ

22 821.163.41/43²(492.6)-1
HAKMAN S. U Profesé

ČITAONICA

V. Br.

82449

1 286-1

Ови стихови, све што се очувало од
незнанога песника.

Од живоша његова ништа не оста: дах
бурних ових времена однесе њега као и пре-
мноте, и оне које је истом трлило прво
пролеће, и оне које је већ шиштила круша
зима.

Недовишљиви случај удеса подари му
епишаф буншовнога, и тако би његова сенка
у Хаду стала до пркосних Титана које про-
клеши Епијони спушаше у окове вечнога ми-
ровања, но само ретки међу ретким, у се-
ћању своме на ту убогу душу, могу с правом
шапушати речи бајне давно преминулога
Истока:

Време не упознаде његове вредности,
зато га Свевишњи поврати опет у његову бисерну кору...

Млад умре... Говораху да је ценио и
и да се одушвљавао за све родове људскога
делања и умећа, неог, чему се једино не
могаде начудити, упорност је и опет бес-
крајно весеље на овој планети.

Јер дело његово, крхка песма, плод шре-
нушака беше и жалости.

НАША ЗВЕЗДА

Сваке се вечери теби молим. Када те нема
када облаци застру небо и киша лагано почне роми-
њати, као са неке чаме, и ја, и ја плачем.

Откуда моја брига за тобом, јеси ли за мене
само створена? И да ли ти се сви клањају колико
ја, и тугују када те нестане?

Или се, треперећи слабашним пламеном као
кандило у мрачној изби, јављаш бојазно неукој ду-
ши, која не слуги где си, која не слуги шта си?

Бедно те око тамо не види; али опет, ма и
скривена, блескаш, човеку верна до краја.

* * *

Ноћас,
походио бих гробља,
— чују се звуци звона.

То звони:
поноћ је, поноћ свуда.
Месец зашао у тмине са својим светлом,
и звезде, као увек, нестају.

Ова тиха пролазност
зове ме:
ноћас,
походио бих гробља.

* * *

Ове се ноћи јавља петао; скривен, петао се
јавља ове ноћи однекуда.

А код мене она; унела свој поглед у моје очи
и шути; нити капља росе касне да тукне о окно,
нити часовник да откуца време.

Нечија га рука изнесе из моје избе, да га не
нађем никада више, да га се не сетим никада више...
Равнодушно могу чекати овако вечност.

СЕПТЕМБАР

Пролећа и лета,
са вашом славом смирих се и ја!

Данас,

сунце је топло, сунце је меко,

као драго тело,
и трепет снен у души.

Листам полако књигу,

— легенда стара —

и мисли су код мене, на моме животу...

— Легенда свих листова.

* * *

Вода у зденцу цури,
све кап по кап,
и тајном руком кида
Живот Камени ту.

Гледај, драга,

како цури неизречни бол

ове статуе,

све кап по кап.

* * *

Изјутра певаше отац
у башти, под окном,
ја, истом слабо дете,
слушах са тугом звуке свете:
— кајда старинска, кајда без речи.

Много је од тада прошло дана,
многа је жеља пала и укопања.

Али кад хтедне да опрашта
и да изнова воли
напуштено срце,
незнам зашто боли
кад помислим: опет песма јечи . . .
— Кајда старинска, кајда без речи.

* * *

Још је синоћ ветар
дажд наговештав'о,
журно и испратих драгу,
затворих прозоре
и мислима се брижним успав'о.

Ипак, затекох јутрос
на нашој брези сунце.
Ох како би се мала радовала
да види злато по лишћу.

А да види сребро
што ми од те ноћи
теме помало скрива,
исплакала би се жива.

ПОВРАТАК

Путовах многе дне,
мале нема,
пробдео многе сне,
и коса ми је већ бела.

У соби још чека дах
њеног топлог тела . . .

У врту што га кроз прозор
сузно око срета,
јабука цвета.

EX HESPERIA

Нас раставља брдâ сто
и три мора,
никад неће око то
сагледати твсга двора.

Никад неће твој сребрн глас
да ми буди жеље јадне,
никад неће твоја златна лас,
к'о заборав, на мене да падне.

Порабоћен лутам сам,
станка нема.

Па шта могу да чекам,
кад све дрема?

* * *

Кад у поноћ прође девојка
носећи пиће,
на све четири стране света,
(тако смо бар ми видели)
и заталаса слабинама
и грудима својим,

куцнусмо се:
у очима дуга, у срцу туга . . .

Један уздахну:
— Класје родног ми краја
таласа се овако,
у лето, у зрело доба,
златно класје на пољима.

Други шапће:
— Безмерни талас што се развија
од јутра до мрака, у све дане,
пред домом оца мојих,
бајка детињства,
блажена сећања.

А ја, са стране, дозивам
у памет другу жену:
златнију од златног класа,
живоснију од морских таласа.

ПРОЛЕЋЕ РАНО

Чуј, ледни плаче дажд преко земље влажне,
Љути мартовски снег цветни засипа до.
Чедо моје добро, што ми шапућеш то:
Место слатког збора и утехе лажне,
Чуј, ледни плаче дажд преко земље влажне.

Љути мартовски снег цветни засипа до,
Где су хитра јуче скакутала деца.
И танано звоно нешто чудно јеца,
И, са јадом тешким, небо се клони сво . . .
— Љути мартовски снег цветни засипа до.

Где су хитра јуче скакутала деца,
Данас пусто, бело . . . Потихо слази сан . . .
Мре дечарац бони. Вај, сморен паде дан!
Старац погружени из даљине клеца,
Где су хитра јуче скакутала деца.

Данас пусто бело . . . Потихо слази сан . . .
Али тебе зову кукајући гласно.
Пољуби ме, дете, растави се ласно,
Ко је — да не питаш — тај скоро закопан.
Данас пусто, бело . . . Потихо слази сан . . .

У пролеће, у пролеће,
Мене нећеш звати . . .

Наша бресква пупа брзо,
Затим цвати.

И у лето, и у лето,
Ти ћеш рећи: — Оди!

Наша бресква цвати брзо,
Затим плоди.

И у јесен, и у јесен,
Ти ћеш рећи: — Ђути!

Наша бресква плоди брзо,
Затим жути.

И у зиму, и у зиму,
Мене више није . . .

Наша бресква жути брзо,
Затим сније.

КАО У СРЕД ЈАПАНА . . .

У цвету вишње и брескве
бели се наша страна;
сунце је село високо,
као у сред Јапана.

О лепото, земљо Јамото,
што те гледах из књига,
као у сред Јапана,
нестало мојих брига.

Знам да је таква радост
варљива и кратка.
Не марим; као у сред Јапана,
љуби ме гејша, а слатка.

ЕПИЛОГ

Зором кад се петли гласе,
кад светлости дневна односи с мене
сан и ноћне сузе,
ја устајем, песмице складам.

Маштајући о нечему драгом,
о нечему блаженом, о нечему срећном,
јоворим немоћним гласом времену да стане.

Но се ништа не мења; моћу
шумовати овако без престанка као посмрче
које узалуд дозивље несталу мајку.

Јер видим ничега нема
за утеху жалости раној;
неколико речи набачених као у самршном роџу,
све је што се спасава од заборава.

10,5 x 12,5

Zavičajna zbirka
821.163.41/.43(497.6)-1

HAKMAN S.

U proljeće

821.163.41/.43(497.6)-1

0006829

NARODNA I UNIVERZITETSKA
BIBLIOTEKA TUZLA

COBISS

ТУЗЛА
ШТАМПARIЈА РИСТЕ СЕКУЛИЋА
1925.

ЦЕНА 5 ДИНАРА

J.U. NARODNA I UNIVERZITETSKA
BIBLIOTEKA "DERVIŠ SUŠIĆ" TUZLA